

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **Ing. B. D.**, narozena dne X,
bytem B. 19, P.,
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 19. 9. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 19. 9. 2019 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 14. 6. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná dne 14. 6. 2019 rozhodnutím X zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění zákonných podmínek, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever dospěla k závěru, že žalobkyně není invalidní ve třetím stupni, ale je i nadále invalidní ve stupni druhém.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž tvrdila, že její zdravotní stav byl nesprávně a nedostatečně posouzen s ohledem na funkční dopad jejího postižení na pokles pracovní schopnosti. Byla toho názoru, že od posledního posouzení v roce 2018 se její stav zhoršil tak, že odpovídá invaliditě třetího stupně. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, který se ve svých závěrech téměř ztotožnil s posudkem vypracovaným lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever. Lékař žalované zhodnotil, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou tohoto stavu posudkový lékař určil zdravotní postižení uvedené v kapitole VI položce 6c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. Vzhledem k doložené zdravotní dokumentaci a dalším postižení zdravotního stavu zvýšil lékař žalované podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 %. Posudkový lékař tedy zhodnotil, že žalobkyni poklesla pracovní schopnost o celkem 60 %.

3. Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu, v níž namítala, že nesouhlasí s posouzením jejího zdravotního stavu tak, jak je uvedeno v posudku vypracovaném žalovanou. Žalobkyně je přesvědčena, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 6d vyhlášky o posuzování invalidity. Posudkový lékař žalované dle žalobkyně nevzal v úvahu zhoršování jejího zdravotního stavu. Žalovaná proto rozhodovala na základě neobjektivního posouzení a nedostatečně zjištěného stavu věci.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku, který stanovil invaliditu žalobkyně ve druhém stupni. Vzhledem ke skutečnosti, že k posouzení zdravotního stavu je příslušný pouze lékař, rozhodla žalobkyně na podkladě jeho posouzení zdravotního stavu žalobkyně jakožto důkazu, který považuje za úplný a přesvědčivý za vypořádávající se všemi rozhodujícími skutečnostmi. S ohledem na trvající výhrady žalobkyně ohledně posouzení jejího zdravotního stavu žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobkyně, a to s přihlédnutím k obsahu žaloby a lékařské dokumentace k ní přiložené.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 8. 4. 2019 (str. 1, 8 posudku), tedy dnem neurologického vyšetření. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola VI, položka 6d vyhlášky o posuzování invalidity, tj. těžké funkční postižení s podstatným omezením celkové výkonnosti a pohyblivosti. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zhodnotila posudková komise na 60 % a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu tuto hodnotu zvýšila o 10 %. Celkem tedy ztráta míry poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně činí 70 %.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s žalobními námitkami žalobkyně i s předloženými zdravotními zprávami. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítali.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní pouze ve druhém stupni nikoliv ve třetím stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 8. 4. 2019**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložila. Žádné však nepožadovala a z obsahu soudního spisu neplynou. Neúspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

soudu v Plzni.

Plzeň 8. června 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce